

18. august 2022

UKA2022/67

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om at påbegynde arbejdet med at udvikle omsorgen herunder omfanget af omsorgen af de handicappede.

(Medlem af Inatsisartut Hans Peter Poulsen, Siumut)

Siumut mener, at man bør tage det fulde skridt i forhold til beskyttelse af borgere med handicap. Hvis arbejdet omkring de handicappede skal tages seriøst, kan dette kun opnås hvis et flertal i Inatsisartut vedtager dette. Vi ved, at kommunerne har ansvaret dette område, men Siumut finder det vigtigt, at Inatsisartut må tage en principbeslutning omkring udviklingen af området.

Siumut mener, det er nødvendigt med konkrete og seriøse initiativer i dag. Vi må tage et nyt skridt på handicapområdet, for det er på tide at realisere mange års valgløfter og udvikle handicappolitikken, og så længe vi har de samme ressourcer, kan vore handicappede ikke serviceres optimalt. Hvis vi skal forbedre vort arbejde her i landet og registrere vore handicappede og hvilken type handicaps, der er, for dette kan være med til at fremme omsorgen for de handicappede.

Vi må ligeledes realisere ønsket om et forsamlingssteder for de handicappede ved at bygge egnede boliger eller prioritere de eksisterende. Dermed ville man forbedre forholdene for de handicappede sammen med de pårørende. På de steder, hvor der eksisterer et behov, kunne dette man skabe rammerne for bedre servicering.

Vi ved, at nogle byer har kulturhuse, og alle kommuner har kommunekontorer, som nogle steder ikke benyttes længere. Disse ejendomme kunne man bruge til handicappede og selvfølgelig til andre borgere. Ved at skabe handicapcentre kunne man blandt andet udvikle, fra børnehaver til skole, fra skole til uddannelse. Dette ville gavne den handicappede og dennes familie, for vi ved, at de handicappede kan være tilbageholdende med at henvende sig. Desuden kan dette være med til at give den handicappede lyst til at arbejde noget af tiden. Dette er vi overbevist om i Siumut.

Det er svært at acceptere, at vi til tider opfører os som om, vi ikke kan tage skridtet til forbedringer, og vi har alle pligt til sørge for vore handicappede. Tilioq har stor betydning i denne sammenhæng. Men Tilioq kan ikke servicere alle handicappede i dette vidtstrakte land. Siumut mener, at man må tage en politisk beslutning og prioritere området. Dette gælder også for tilpasning af offentlige steder.

Ved at skabe handicapcentre, kunne dette også være med til at aktivere de pårørende, ved at skabe aktiviteter, forsamlinger, kurser mv. Ifølge Tilioqs budskaber, så mangler der varme hænder til at tage sig af de handicappede, og heldigvis har man været istand til at bruge personale uden faglig uddannelse men med det rette sindelag. Siumut er ikke i tvivl om, at handicapcentre kan være med til at lette dette arbejde og være med til at fastholde eksisterende personale.

Vi må tage det næste skridt for at give plads tilvore medborgere, for vi skal ikke være blinde for, at mange handicappede beslutter sig for at forlade landet. De ville ellers gerne blive boende i deres land, men da de ikke kan registreres som handicappede, rejser de desværre, og det kan vi i Siumut ikke acceptere. De er lige så værdifulde som andre her i landet.

Med disse ord fremlægger vi forslaget med håb om konstruktiv debat.

(Oversat – ved tvivlsspørgsmål er den grønlandske version gældende)